

ZAPISNIK O GLAVNOM PRETRESU
(čl. 312-315. ZKP)

Održanog dana 24.5.2007.godine, pred Okružnim sudom u Nišu

Sastav veća:

Tužilac:
Jelica Vučković Janković

Predsednik veća-sudija:

Zoran Krstić

Optuženi:

Simonović Miloš i Dragiša
Marković

Članovi veća-sudije porotnici:

Milan Nikolić-sudija

Aleksandar Milenović

Gordana Krsmanović

Zagorka Cvijić

Zapisničar:

Ljiljana Stanojević

Branilac:

adv. Moma Kovačević
i Jokanović Živojin

Predmet pretresanja
Krivično delo iz čl.47. KZ
Početak glavnog pretresa u 10,00 časova

Predsednik veća otvara zasedanje i utvrđuje da su na glavni pretres došli zamenik OJT Jelica Vučković Janković, punomoćnik ošt.- adv. Šilvert Mojca, okriviljeni, branioci okriviljenih adv. Jokanović Živojin iz Beograda i adv. Predrag Stefanović iz Niša, po zameničkom punomoćju, svedok Boška Simonović iz Beograda, a da nisu došli svedoci Marković Goran i Marković Živko, s tim što nema dokaza da su uredno pozvani.

Ispunjene su prepostavke za održavanje glavnog pretresa.

NASTAVAK DOKAZNOG POSTUPKA

Svedok Boška Simonović iz Beograda, Ul. Nastićeva 18/15, Žarkovo, rođena 1956 godine u Kosovskoj Mitrovici, od oca Milentija, radnik poreske uprave Opštine Voždovac, majka optuženog Miloša Simonovića, upozorena da je oslobođena od dužnosti svedočenja, izjavljuje da želi da svedoči, opomenuta da je dužna da govori istinu i da ništa nesme prečutati, upozorena da davanje lažnog iskaza predstavlja krivično delo i da nije dužna da odgovara na pojedina pitanja iz čl. 100 ZKP pošto se zaklela izjavljuje:

Ja sam u toku 1999.godine, kao i ranijih godina živela u Prištini u Ul. Julija Gagarina i to zajedno sa svojim sinom Simonović Milošem. Moj mlađi sin je bio u Beogradu na školovanju. U to vreme bila sam razvedena sa Miloševim ocem. Moj sin je posle NATO

stan i da je pomerao stvari jer sam sve stvari zaticala onako kako bi ih ostavila. Ne mogu da se izjasnim da li je tog dana dolazio u stan i kod svoje devojke.

Od trenutka kada sam ja te večeri došla kući oko 19,15 časova moj sin nije dolazio u stan. Nisam primetila da je neko ručao u mom stanu. U to vreme smo retko i imali šta da pojedemo. Miloše se uglavnom hranio tamo gde je boravio sa svojom jedinicom. Ja sam znala šta imam u stanu i primetila bih ukoliko je neko nešto uzimao iz stana.

Svedokinja je predočeno šta je izjavio okrivljeni Simonović Miloš a vezano za to da je dolazio u stan nešto pre 19 časova i da je susreo na stepeništu kada je došao u zgradu u kojoj žive po saznanju da je neko povređen, te i da je u svom stanu boravio 2 ili 3 minuta, pa ona izjavljuje: ja sada ne mogu da se sećam da li je neko pomerao pribor za kafu i da li ga je koristio, znam da sam ujutru ja popila kafu i otišla na posao. Takođe se ne sećam da li sam tada bila sa Ljubišom Trajkovićem koji je moj kolega sa posla, i ne sećam se da li je Miloš zaista dolazio u stan i proveo dva tri minuta samnom. Sećam se da su kod mene te iste večeri dolazile komšije i ispričali su mi da ga je Ramiza zvala da je vozi kod njenih ali da su svi oni skočili i rekli mu da ne ide tamo.

Svedokinja je posebno predočena rečenica njenog sina „majka mi je ispričala kada je silazila sa Ljubišom da je srela Ramizu i da joj je Ramiza rekla da me pozove da zovem policiju“, pa ona izjavljuje da se ne seća toga da je od nje Ramiza tražila da zove njenog sina kako bi on pozvao policiju, već se samo seća da su odveli njenog Isu.

Na pitanje zamenika OJT svedokinja odgovara: mene Ramiza nije pitala gde je moj sin već se pela uz stepenište i rekla mi samo ono što sam ja već u svom iskazu rekla.

Svedokinja je predočen i deo iskaza oštećene Ramize u kome je ona tvrdila da je pitala Bošku da li je Miloš tu da je odveze do devele, pa joj je ona rekla da nije tu i da je na terenu, ali da se ona zatim okrenula i tada videla Miloša iza nje u uniformi, nakon čega joj je on rekao da nesme da je vozi, pa izjašnjavajući seo navodima oštećene svedokinja izjavljuje: Meni ona to nije rekla niti me je pitala za Miloša, kao što sam već rekla ona mi je na stepeništu rekla, a kada sam je ja pitala zašto plače da su joj odveli Isu, a posle mojih reči da ne plače i da se smiri biće sve u redu, ona je odgovorila da je pustim da je ništa više ne pitam.

Pomenuta Bojana je živela u naselju iza studentskih domova, s tim što neznam kako se ono zove.

Ja službeni pištolj svog sina nikada nisam uzimala niti ga nosila kod Bojane.

Na predlog tužioca pročitan je i iskaz okrivljenog Simonovića vezano za to da je u istrazi rekao da od ličnog naoružanja ima pištolj kalibr 7,65 mm koji se nalazi kod njegove majke koja ga je dala jednoj komšinici koja stanuje na Sunčanom Bregu a zove se Bojana Đurović, i da ga je tamo ostavila dok se sklanjala od bombardovanja.

Svedokinja izjavljuje: To je taj pištolj koji je ostao od mog svekra i koji sam ja držala u stanu i nosila sam ga kod Bojane kad sam tamo odlazila. Kod nje ja pištolj nisam ostavljala. Bojana nije stanovaла на Sunčanom Bregu, već u naselju iza studentskih domova a Sunčani Breg je na sasvim drugoj strani.

Moj svekar je imao dozvolu za držanje tog pištolja. Ja neznam da li je taj pištolj u ostavinskom postupku nekome dodeljen.

Nakon ovoga za reč se javlja branilac Jokanović koji izjavljuje: Meni je dobro poznato da se Naselje Sunčani Breg zahvata četiri zone pa su na tom delu naselja izgrađeni i studentski domovi, a što znači da ako je neko stanovo iza studentskih domova stanovao je na Sunčanom Bregu.

Svedokinja potvrđuje navode branioca tvrdeći da su postojale zaista nekoliko zona koje su se zvala Sunčani Breg.

Svedokinja troškove ne traži.

Stranke ne prigovaraju iskazu svedoka.

Nakon ovoga branilac okrivljenog Simonovića pođnosi sudu na uvid kopiju dozvole za posedovanje i nošenje oružja koja je izdata od strane Sekretarijata za unutrašnje poslove u Skoplju, kao i oružni list na ime Milovana Simonovića.

Sud donosi

R e š e n j e

Da se izvrši uvid u priloženu dozvolu i oružni list. Uvidom u dozvolu za posedovanje i nošenje oružja SUP Skoplje broj 5644 sud utvrđuje da ova dozvola glasi na ime Novice Simonovića i da se odnosi na pištolj marke Crvena Zastava kalibar 7,65 mm fabrički broj 11073 a izdata je 13.2.1975.godine. Nakon ovoga otac okrivljenog Simonovića Milovan Simonović суду podnosi i originalnu dozvolu Sup Skoplje 5644 pa sud uvidom u nju utvrđuje da kopija u potpunosti odgovara originalu.

Vrši se uvid u oružni list na ime Milovana Simonovića pa se konstantuje da je u rubrici podaci o oružju uneto da on poseduje lovačku pušku marke IJ-12 kalibra 12 mm i lovački karabin marke Zastava kalibar 7x64, te i snajper.

Čita se izveštaj PU za Prištinu broj 59/07 od 23.4.2007.god i izveštaj PU za Grad Beograd od 8.4.2007.godine.

Posle čitanja izveštaja PU Beograd prisutni Milovan суду prilaže i oružni list izdat na njegovo ime CP 00589671 pa sud uvidom u isti utvrđuje da se on odnosi na revolver marke Zastava kalibar 357 fabrički broj 31697.

U vezi sa izvedenim dokazima stranke nemaju nikakve primedbe.

S obzirom da prema odredbama ZKP nije moguće čitanje iskaza privilegovanih svedoka ukoliko oni nisu uredno pozvani sud donosi

R e š e n j e

Da se radi saslušanja svedoka Marković Zorana i Živka pretres odloži a naredni se zakazuje za 12.6.2007.godine sa početkom u 12,30 časova što je prisutnima saopšteno.
297. 54.

Zapisnikar

Predsednik veća-sudija